

Zevlův mlýn

Přesličkový rybník

Výhled na Nové Hrady nad Mýtinami

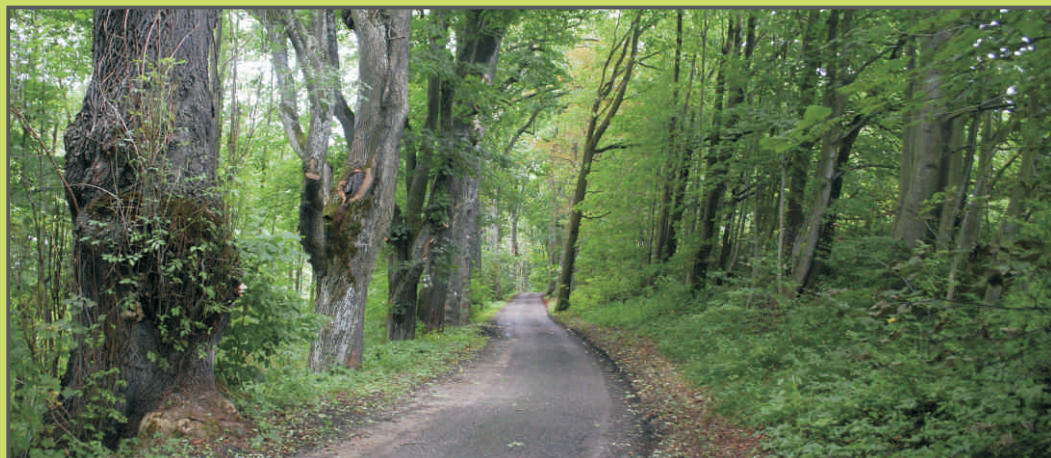
Hraniční kámen

Kamenný rybník

Kaple v Mýtinách

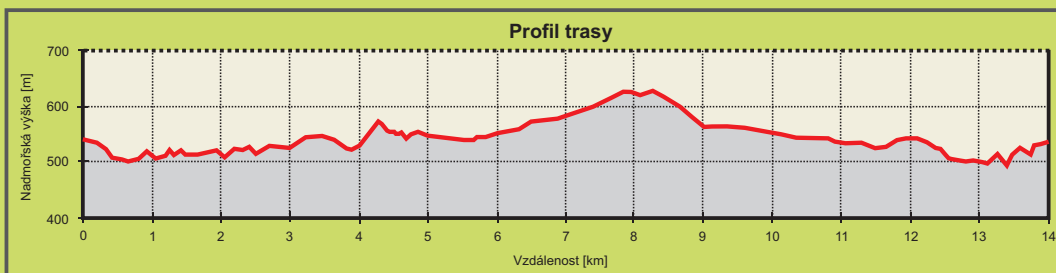
Sokolí hnízdo

STATISTIKA

— doporučená trasa — alternativní trasa měřítko 1: 37 000

Celková vzdálenost	14 km	Minimální výška	492 m n. m.	Sokolí hnízdo
Celkové převýšení	403 m	Maximální výška	628 m n. m.	výhled nad Mýtinami
		Počáteční výška	540 m n. m.	náměstí Nové Hrady

PANSKÁ TRASA

Nové Hrady - Veverí - Mýtiny

Dub letní

Hraniční kámen

Mýtiny

Délka trasy: 14 km - Náročnost: 3/5 - Převýšení: 403 m

Projekt byl realizován v rámci Akčního plánu Programu rozvoje Jihočeského kraje pro rok 2010

PANSKÁ TRASA

Vážení návštěvníci, dnes již asi nejdříve, kam, a zda vůbec, chodilo novohradské panstvo po dobrém obědě na procházku. Nemuselo jít jen do Tereziina údolí. Pokud mu šlo o prohlídku svého panství, pak určitě mířilo sem. I proto, že tato část panství není jen tak obyčejná. Jsou zde kouzelná místa, skrytá ve všednosti lesů, luk a rybníků. Od Naučné stezky Sokolí hnízdo, přes přírodní hraniční kámen, kaskádu rybníků a zaniklé obce Mýtiny a Veveří, až po úchvatný výhled na Nové Hrady z luk nad Mýtinami. Poďte je se mnou objevit.

Výhled nad Mýtinami

PŘÍSTUPNOST

Trasa je přístupná z náměstí Republiky v Nových Hradech. Auto můžete zaparkovat na náměstí. V turistické sezoně doporučuji odstavit vozidlo na některém ze záchytných parkovišť, např. u hotelu Máj. Alternativním přístupovým bodem na trasu může být Autokemp Veveří.

NÁROČNOST

Celková délka 14 km, převýšení 403 m a terén činí z této trasy poctivou, téměř půldenní procházku. Převýšení není tvořeno jedním táhlým stoupáním, jako v případě stoupání na vrchol Myslivny, ale více menšími a prudšími kopečky. Některým je možné se vyhnout v rámci zkratek. Jednotlivé schránky lze dobýt i s kočárkem nebo jízdním kolem. V tom případě je však v některých místech nutno využít alternativních tras.

DOPORUČENÁ TRASA

Právě jsme vyšli z informačního centra na náměstí a vydáváme se směle na cestu. Náměstí opouštíme Hradební ulicí. Po ní jdeme rovně až ke škole, kde zatáčíme doprava na lesní cestu. Tímto vstupujeme v protisměru na trasu Naučné stezky Sokolí hnízdo a po odbočení vlevo za areálem školky brzy spatříme patnáctý informační panel a v plné mohutnosti také památný dub. **Dub letní (Quercus robur)** zvaný „Novohradský“ je podle všeho starý přes 500 let a obvod kmene činí úctyhodných 792 cm. V roce 2003 se jedna část kmene odlomila. Strom byl ošetřen a rána byla zastřešena. Zdravotní stav je velmi dobrý a strom nás pravděpodobně přežije. Na tomto místě se o slovo poprvé přihlásí naše GPSka.

Památný dub letní

Naučná stezka Sokolí hnízdo

Zevlův rybník

Kamenný rybník

Přírodní hraniční kámen

My ostatní využijeme uzounké pěšinky kopírující státní hranici. Zde však zbystřeme svůj orientační smysl, neboť za patníkem číslo $\frac{IV}{58}$ je nutné pokračovat rovně, zatímco hranice odbočuje vlevo. Asi po deseti metrech zahne kolmo vpravo. Nejprve nedokážeme cestu rozlišit, ale to už pod námi mezi stromy prosvítá Přesličkový rybník a my k němu šikmo scházíme. Minuli jsme přírodní památku Přesličkový rybník a přišli na křižovatku s podstatně širší lesní cestou. Odbočíme vpravo a cesta nás posléze dovede k Veverskému rybníku.

Po nepochybně úspěšném hledání nás čeká klesání lesní pěšinou. Pro jízdní kola a kočárky tento úsek není příliš vhodný. Doporučuji vrátit se na silnici a pokračovat alternativní trasou. My ostatní sejdem do údolí, kterým protéká Novohradský potok. Při příchodu na hřiště u dětského tábora zahne vlevo. Na konci hřiště opustíme naučnou stezku, která odbočuje vpravo přes potok. Po několika desítkách metrů vstoupíme na lesní pěšinku po levé straně, která nejprve vede rovnoběžně s původní trasou, ale posléze zahne, a my si přičteme několik dalších výškových metrů. Po sestoupení nás cesta zavede na soukromý pozemek. Na to upozorňuje tabulka s pokyny, jak se máme chovat. Pokud nás doprovází pes, je nutné vzít ho na vodítko. Cesta ale rychle uteče a my přijdeme k silnici u Zevlova mlýna. Zde se k nám připojí i cyklisté a rodiče s malými dětmi v kočárku.

Silnici pouze přejdeme ke kovové lávce přes Novohradský potok. Ten zde vytéká ze Zevlova rybníka, kolem kterého asi kilometr půjdeme. Pokud jsme pejska již pustili, budeme jej muset nejspíš opět přivolat. Rybník totiž slouží sportovním rybářům a my je nechceme rušit. Dobrý dojem z upravené pěšiny v druhé části poněkud pokazí rozbahněné úseky, které však jde vždy nějak obejít. Cestou pokračujeme až na křižovatku s bývalou signálkou. Cesta vlevo do kopce, zvaného místními „Mordovka“, vede k hraničnímu přechodu Nové Hrady-Pyhrabruck. My budeme pokračovat vpravo.

Tzv. signálka, po které nyní půjdeme, sloužila kdysi k „ochraně“ hranic. My z ní první odbočkou vlevo scházíme a už se těšíme na unikátní **přírodní hraniční kámen** a samozřejmě také na hledání další kešky. Poté, co všichni našli to, co hledali, a ti akčnější i pokořili vrchol hraničního kamene, se od nás opět méně mobilní cestovatelé oddělí. Vráti se zpět na signálku, po které budou pokračovat k Veverskému rybníku.

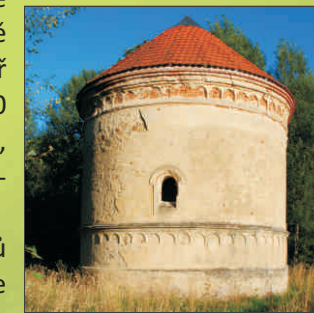
Od rybníka již opět společně vyjdeme zpět na signálu a pokračujeme směrem k Autokempu Veveří. Ještě před ním však zahne vlevo na cestu vedoucí kolem oplocené pastviny. Nyní nás čekají zhruba dva kilometry cesty lesem až k první výrazné odbočce vpravo. Po ní budeme pokračovat. Po chvíli již projdeme kolem studánky U Havlů. Les zde skončí a nám se z ničeho nic naskytne překrásný výhled do krajiny. Nacházíme se o 80 m výš, než jsou Nové Hrady, které vidíme před sebou. Až se pokocháme, začneme scházet dolů. Poté co sejdem až k potůčku, nás může překvapit absence další cesty. Zde opravdu půjdeme po poli. Nebojte, bude to jen asi 150 metrů, než dojdeme na křižovatku cest. Na ní se dáme doprava.

Přicházíme k zaniklé obci **Mýtiny**. Jediné, co se dochovalo, je novorománská kaple z roku 1903. Dnes má opravenou střechu, okna a dveře, ale každý pohled prozrazuje dlouhé roky, kdy se o ni nikdo nestaral. Interiér je veskrze výmluvný. Dvě větve spojené do tvaru kříže zaražené do země v místě, kde by měl stát oltář. Jinak nic. Nahlédněme dovnitř a uctěme památku obce, která zde stála už od roku 1360 a zanikla v 80. letech 20. století. Ještě než tato místa opustíme, nesmíme zapomenout najít schovaný poklad. Dnes již naposledy.

Od kaple se vydáme dál kolem skupiny památných stromů až k zatáčce, kde přímá cesta zdánlivě mizí. Nemizí, jen musíme opět krátce přejít pole a dostaneme se zase na cestu. Ta nás zavede až k silnici na Veveří. My pokračujeme rovně směrem k Novým Hradům. Před sportovní střelnicí odbočíme vlevo. Cyklisté a další už mohou pokračovat po silnici do Nových Hradů. My se ještě vrátíme do Sokolího hnízda.

Lesní cestu opustíme ve chvíli, kdy uhýbá doleva. Před námi jsou dvě lesní pěšiny. Jedna více zarostlá jde rovně a druhá, lépe upravená, odbočuje vpravo. Je jedno, kterou z nich si vybereme, protože obě nás nakonec dovedou na stejné místo – k Novohradskému potoku. Pokračujeme po jeho levém břehu. Pěšina se spojí s asfaltovou cestou a my podle značek zjišťujeme, že jsme opět na trase naučné stezky. Brzy také potkáme informační panel č. 7 Naučné stezky Sokolí hnízdo. Stezky se budeme držet až k úvodnímu panelu.

Za 5. panelem nás čeká odbočení z asfaltky na kamenný most přes potok. Mezi panely č. 3 a 2 musíme podstoupit prudké stoupání do schodů ve stráni. Za nimi pokračuje trasa vlevo. U 1. panelu je křižovatka. Vybereme si jednu ze dvou tras stoupajících vzhůru. Jedna nás zavede k zadní bráně hradu, zpravidla odemčené. Druhá nás protáhne průchodem zvaným „Myší díra“ a ocitneme se v Komenského ulici u cukrárny Kousek. Odtud je to na náměstí již co by kamenem dohodil. Zde se s Vámi rozloučím a někdy příště nashledanou. Jdu se po té poctivé procházce někam občerstvit. Můžete jít se mnou.

Kaple v Mýtinách